

אורי אבנרי על פרשת הנשק לאיראן

מיצאנו

בין כל דיבריה הכובש שהושמעו בימים האחרונים, בולטים לטובה הרברים שאמר יצחק שמיר, כרגע של אמת (זה יכול לקרות גם לפוליטיקאי).

שוקים, במיסחר הזה, הם ילדים להרוג, נשים לקטול, ערים לנפץ, בניאדם לרטש.

זהו טיבו של המיסחר ששמו נשק. התעשייה המייצרת מוות. ישראל מוכרת נשק למי שמשלם. היא עשתה זאת תמיד. מאז שעלה, בראשית מיימה, כוכבו של צעיר בשם שימרון פרס, מנכ"ל משרד הביטחון וסוחר הנשק מס' 1 של ישראל, טוענת העתונות העולמית, שמכר נשק לצבא הדיכוי הפורטוגלי באנגולה (והכחיש), למחרת האוהאדאס של המתנחלים הצרפתיים (והכחיש), לכל מישטרדיכוי באמריקה הלאטינית (והכחיש), למישטרה הצרפתי של סומסה בניקרגואה, אביהם של הקונטראס (והכחיש). מידי פעם נתפסו, בטעות, מטוסי הנשק שלו במקומות שונים בעולם, והיה צורך להכחיש גם את ההכחשות.

אומרים כי תעשיית המוות חשובה למשק הישראלי. הוא מעסיקה מוספר מדהים של עובדים, ותופסת מקום מדהים ברשימת הייצוא של ישראל.

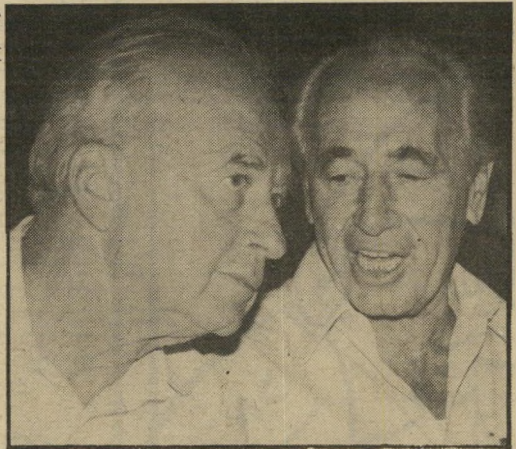
מבאן העצה הנכונה: לא להאמין לאיש. כל אחד מוחזק כמשקר, אלא אם כן הוכח ההיפך.

מה המניע?

מניעים יפים יש בשפע. המניעים הם זולים. יובייום צין לו מניע חדש, יפה מכל קודמיו.

בנאמו ההיסטרי של שימרון פרס בכנסת (אני חושש שזאת היתה היסטריה מפוברקת, לפי הכלל המיוחס למשה שנה: "הנימוקים חלשים. הרם את הקול") הופיע רק מניע אחד. מניע יפהפה. מניע הנוגע ללב והלוהץ על בלוטות הדרמטי: רצינו לעזור לידיד גדול להציל בניאדם. אנחנו הומניטאריים. ככה זה. יש סתירות בחיים. החיים מלאים סתירות. חיים. סתירות. סתירות. חיים.

אבל אותו מניע יפה מופיע רק במקום השלישי בהודעה הרישמית של ממשלת ארצות הברית! לפי

פרס עם רבין

הסדר: לנסות להביא סוף למלחמת איראן-עיראק, לנסות להקטין את השתתפות איראן בטרוריות במזרח התיכון ולקבל את בנייה הערובה שלנו.

אילו מניעים יפהפיים! להביא לסוף המלחמה עליידי שליחת נשק ללוחמים! להקטין את הטרוריות עליידי שליחת נשק לטרוריסטים! לשחרר בנייה הערובה עליידי מתן פרס לחוטפיהם של בנייה הערובה! זה נשמע בליכך חכם, בליכך גאוני, עד כי מתגנב ללב החשד שרונלד רגן עצמו המציא את זה.

הישראלים שבעסק המציאו עוד כמה מניעים נהדרים. למשל: לשכנע את חומייני שלא להתעלל ביהודי איראן, איזה נימוק! אילו היה נכון, היינו הופכים את יהודי כל העולם לבנייה הערובה, כדי לסחוט כל דבר מישראל! הסוחטים הפוטנציאליים היו ממש עומדים בתור: ררוס! אפריקה, למשל. ברית המועצות, ארגנטינה, צ'ילה. וגם — למה לא? — ארצות הברית עצמה.

זהו נימוק בליכך שיקרי, בליכך ציני, בליכך מופלצתי, עד שממציאו עצמם סילקו אותו מן השולחן מדרגה.

ועוד מניע יפה: להשיג את השבויים והנעדרים שלנו, שנעלמו בלבנון. האם יש מישוה המאמין בכך ברצינות? כוודאי לא בחוגי ממשלתנו.

אבל יש נימוק נהדר אחר, שאותו ניסו (ואולי גם הצליחו) סוחריה הנשק שלנו למכור גם לאמריקאים: לעודד יסודות מתונים באיראן.

(המילה "מתונים" מסגירה את הממציא. מי המציא את הפ"לסטינים, "המתונים"?)

הסיפור כולו מצחיק. כמויות אדירות של נשק וזרמות לאיראן, כדי להזין את מכונת ההרג המפלצתית. ארצות הברית וישראל שלחו כמויות גדולות, אך לא מכרעות. אומה אין קונים בנשק, קל וחומר אומה הנתונה במהפכה גדולה. האם סטאלין קנה אותנו בנשק ששלח לנו ב-1948?

עתידי איראן יוכרע עליידי המוני העם האיראני, מחר וגם מחזרתים. שום קצינוצבא, "מתון" לא ישתלט על העם מפני שמישהו נתן לו טיליטאו או טילייהוק.

השדה מוכסה בקרעים של "מניעים" בלויים. הם מתנופפים ברוח.

מי הרוויח?

במיקרה זה, כמו תמיד, קובעת השאלה הלאטינית העתיקה: מי המרוויח? גלה מי המרוויח מן הרצח, וגילית את הרצח.

זהי פרשה שכולה רפש — ולא רק מפני שאלה הם ראשי התיבות של שלושת האחרים הישראליים, רבין-פרס-שמיר. זוהי פרשה שבולה ליכלוכים. ליכלוך משולש.

הליכלוך של מכירת נשק למישטר מטורף ופושעני באיראן, מדינה המאיימת על שלום המרחב ושלום העולם, מדינה של הוצאה להורג סיסטמית ומתמדת, של שליחת ילדים לקרב, של אנטי-שמיות טוטאלית.

הליכלוך כדברי העתונות העולמית של מכירת כספים לכנופיות של שכירי-חרב רצחניים בניקרגואה, המנהלים שם מלחמת-זוועות נגד ממשלה חוקית, שלא עשתה כל רע לישראל וליהודים.

הליכלוך של עזרה לנשיא ארצות הברית ולחבר-מיעוץ להפר את החוק בארצם ולהמרות את רצונו של בית-הנבחרים, המבטא את הרצון הריבוני של עם ידיוני גדול והגון, שלישא ליכלוכים, והלוואי ויתגלה שהיו רק שלושה אלה. מי יודע מה יש עוד — שוחד, מעילה, גניבה, שקר.

ליכלוכים שכל אחד מהם היה מספיק, במדינה מסודרת, כדי להביא לסילוק כל האחרים מן הזירה הציבורית. ובמדינת-חוק דמוקרטית מסודרת, כמו ארצות הברית, גם לשליחתם לכלא.

כל זה מתוך אמונה מטופשת כי הדברים לא יתגלו — אותה האמונה המטופשת שהביאה לפרשת

פרס עם רגן

השבוי, לפרשת-פולארד, לפרשת-זענונו ועוד ועוד.

אמונה מטופשת, אמונה של טיפשים. שהרי הכל יתגלה. לא מפני שיש בישראל עיתונות חופשית (אין), ולא מפני שיש בישראל פרלמנט יעיל המסוגל לפקח על הממשלה (אין), ולא מפני שבממשלה עצמה יושבים אנשים אמיצים, בעלי תוקף ודיעה (אין), אלא מפני שבארצות הברית יש עיתונות חופשית, יש פרלמנט חזק, יש חוק ויש ציבור של אזרחים בעלי-הכרה, הי תובעים כי תיאמר להם האמת. לכן האמת תצא לאור.

מי משקר?

מההנחה הכטוהה ביותר היא: כולם.

מכיון כל הנוגעים לפרשה הזאת ולפרשות הדומות, אין אף אחד שאפשר להאמין לו, בלי הוכחות חותכות.

כי זהו טיבם של עסקים שחורים כאלה — שכל העוסקים בהם פועלים בעולם תחתון של שקר וזבוב, של איאמת עקרונית.

אסור להאמין לשום הודעה ממשלתית, לשום הכרזה של פוליטיקאי, לשום הודעה של מישוה מן הפקידים והסוחרים. לכולם יש מניע עצום לשקר, וגם אידיאולוגיה האומרת כי השקר הוא "לטובת המדינה".

אין להם גם פחד מפני עניש. מה כבר יכול לקרות להם?

מי משקר לממשלה או לפרלמנט באנגליה — מסולק אוטומטית. מי משקר לקונגרס בארצות הברית, הולך לכלא. מה קורה לשקרן בישראל?

הוא עולה בדרגה.

לא נאמרה בישראל אף מילה אחת בפרשה זו, שלא נסתרה עליידי מישוה אחר בישראל, או עליידי ידיעות שהופיעו בכלי-התיקורת הזרים. אנחנו שוחים בים של שקרים ושקרים-נגריים, כשכל אחד מנסה להציל את עורו.

פרס עם שמיר

הנימוקים סבירים: זה מספק עבורה לפועלים. לחם למישפחות. ואם לא נמכור אנחנו, ימכור מישהו אחר. גם הצרפתים מוכנים למכור נשק לכל נבל, הרוצח את בנייה עמו. וגם הסובייטים. וגם וגם.

יש לנימוקים האלה רק תכונה שלילית אחת: אפשר בהחלט להשתמש בהם כדי להצדיק מיסחר ממלכתי בהירואין. ההירואין הורג פחות מנשק מאשר מטוסי-קרב. הוא פוסח לפחות על תינוקות. אפשר להיעזר בו כדי להושיע עשרות קיבוצים ומושבים, המשועים לפרנסה. לחם ועבודה לפועל העברי. א"ד גורדון.

האם זה לא הומאני יותר? האין זה עניין הומניטארי, כדיברי שמעון פרס?

מיסחר-המוות-השחור, מיסחר-הנשק, דומה למיסחר-המוות הלבן, מיסחר-ההרואין, מבחינה חשובה אחת: יש בו רווחים עצומים. רווחים שאינם נמדדים כעשרות אחוזים, אלא כמאות אחוזים, ולפעמים גם כאלפי אחוזים. כמו בפרשה זו. ומימי המיסחר הזה גדולים מאות מונים מן המיסחר בסמים.

זהו המשיכה האמיתית, וכאן גם המניע האמיתי. זה מכניס למישהו רווחים הנמדדים במאות מיליונים דולארים. עיסקה מוצלחת א ח ת — כמו זו שתיכנן תת-אלוה אבררה ברעם המיסכן — והרבה דלפונים הופכים בן-לילה למולטי-מיליונרים.

כל המיסחר הזה מתנהל, מטבע מהותו, במחשכים. משמע: איש אינו יכול לדעת בדיוק כמה כספים זורמים, לאן הם זורמים. וגם: כמה נדבק בדרך בידי מי.

גם בעיסקה אחת זו, הנדונה עתה, מחפשים האמריקאים אחרי מיליוני דולארים, שנעלמו. שלא הגיעו לידי הצבא האמריקאי, וגם לא לקונטראס בניקרגואה. שנעלמו בדרך, פשוטו כמשמעו.

אני מעז להינבא: באחד הימים, כאשר יתגלה לאן הלכו כספים מיסותריים אלה — 10 מיליון, 20 מיליון, מי סופר? — יתברר כי הם נדבקו לידיים ישראליות. בידי מיליונרים ישראלים ותיקים וחדשים. ואולי הגיעו גם לקופות מיפלגתיות נסתרות. אולי יוצצו